

mulighed for at fremføre underskud skattemæssigt til modregning i senere års indtægt.

Om *skattepligt af konkursindkomst* fremgår det af konkursskattelovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på visse skatteforhold i forbindelse med konkurs efter reglerne i konkursloven. Loven gælder derimod som hovedregel ikke ved frivillig akkord i konkurs, tvangsakkord i konkurs og gældssanering i konkurs, jf. § 1, stk. 2. Loven indebærer, at et selskab eller en fysisk person, hvis bo er taget under konkursbehandling, som udgangspunkt ikke er skattepligtig af den indkomst, der optjenes i denne periode, jf. §§ 2 og 6.

Efter konkurslovens § 196, stk. 1, kan en skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, anmode skifteretten om at indkalde til en skiftesamling til behandling af og afstemning om akkordforslag, som skyldneren har fremsat.

Skattelovrådet anfører i betænkning nr. 1101/1987 om de skattemæssige regler i forbindelse med konkurs og akkord mv., side 97 f., at det i praksis kun meget sjældent sker, at en én gang erklæret konkurs slutter med tvangsakkord eller endog hæves. Med hensyn til de sjældne tilfælde, hvor en tvangsakkord gennemføres under en konkurs, finder Skattelovrådet det ikke betænkeligt, at de trufne afgørelser om skattepligt står ved magt. Det betyder navnlig, at en eventuel fritagelse for skattepligt ikke annulleres, og at adgangen til underskudsfræmførsel efter ligningslovens § 15 eller § 13 i henholdsvis virksomhedsskatteloven eller personskatteloven ikke »vågner op igen«.

For de sjældne tilfælde, hvor det sker, at et afsagt konkursdekret hæves igen, idet det viser sig, at der er fuld dækning til alle anmeldte fordringer, var det derimod Skattelovrådets opfattelse rigtigst helt at bortse fra de særlige konkursskatte regler og i stedet søge at rekonstruere en normal indkomstbeskatning for de enkelte indkomstår. Skattelovrådet peger dog på, at rekonstruktion af regnskaber og indkomstopgørelse vil være meget kompliceret, men alligevel anser Skattelovrådet denne løsning for at være den mest hensigtsmæssige, idet man også herved kan modvirke eventuelle forsøg på at udnytte konkursbeskatningsreglerne.

Efter de gældende regler i konkursskattelovens §§ 5 og 13 bortfalder skattefriheden imidlertid, og indkomsten for de enkelte indkomstår under konkursen skal selvangives inden for den frist, der gælder for indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvori konkursen slutes, hvis et konkursbo f.eks. slutes, fordi skyldneren har opnået en tvangsakkord.

Bestemmelserne i konkursskattelovens §§ 5 og 13 har den effekt, at der igen kan foretages fræmførsel af underskud for skyldneren (og dennes ægtefælle), og at

skyldneren – eller i det mere praktiske eksempel ægtefællen – kan modregne skatten for den indkomst, den pågældende har haft i den periode, hvor boet har været under konkursbehandling, i tidligere underskud. Hermed vil der opstå et krav om tilbagebetaling af skat.

Springet fra skattereglerne for konkurs til en tvangsakkord indebærer imidlertid i alle tilfælde, og uanset om skyldneren vil have et krav på refusion af skat, at skyldneren, i den situation hvor det lykkedes at ændre en truende konkurs til en tvangsakkord, skal indgive selvangivelse for den periode, hvor konkursbehandlingen har pågået.

Dette vil imidlertid næppe i noget tilfælde have nogen positiv økonomisk effekt for skyldneren, idet skyldneren i praksis vil skulle aflevere de midler, der kommer retur fra skattemyndighederne, til kreditorerne. Udarbejdelsen af selvangivelsen vil på den anden side pålægge skyldneren udgifter til skattemæssig bistand, også i de – formentlig oftest forekommende tilfælde – hvor den pågældende ikke senere vil have noget væsentligt krav om tilbagebetaling af skat.

4.12.2. Lovforslagets udformning

Konkursrådet har overvejet, om de forskelle, der på grund af skattereglerne vil opstå i skyldnerens retsstilling ved tvangsakkord og de foreslåede nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. pkt. 4.10, er hensigtsmæssige.

Den forskel, der består i reglerne om *adgangen til at fremføre et skattemæssigt underskud* for henholdsvis tvangsakkord og (gældssanering i forbindelse med) konkurs, indebærer, at der kan være et økonomisk incitament for skyldneren til at forsøge at opnå en aftale med sin virksomheds kreditorer frem for at afvente en konkurs og en efterfølgende gældssanering i forbindelse med konkurs. Dette finder Konkursrådet hensigtsmæssigt og finder ikke grundlag for at foreslå en ændring af reglerne herom.

Om den situation, hvor *en indledt konkursbehandling efterfølgende slutes med en tvangsakkord*, bemærker Konkursrådet, at Skattelovrådets formodning om, at rekonstruktion af regnskab mv. for en virksomhed, der havde været undergivet reglerne om konkursindkomst, ville blive ganske kompliceret, i praksis har vist sig at være korrekt.

Fastholdes der, uanset at der er indføres nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, et krav om, at en virksomhed, der er undergivet konkursbehandling, skal indgive selvangivelse for den periode, konkursbehandlingen har været, hvis det lykkes for indehaveren at opnå en akkord, må det efter Konkursrå-